

AVIZ

referitor la proiectul de Lege privind ratificarea celui de Al doilea Protocol la Convenția de la Haga din 1954 pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat, adoptat la Haga la 26 martie 1999

Analizând proiectul de Lege privind ratificarea celui de Al doilea Protocol la Convenția de la Haga din 1954 pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat, adoptat la Haga la 26 martie 1999, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.62 din 13.03.2006,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,
Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri :

1. Obiectul prezentului proiect de lege constă în ratificarea Celui de al doilea Protocol la Convenția pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat (Haga 1954), care a fost adoptat la Haga la 26 martie 1999.

Prin acest Protocol, sunt dezvoltate dispozițiile Convenției din 1954, fiind extinse și la cazul conflictelor care nu au caracter internațional. Este reafirmată „imunitatea” bunurilor culturale aflate sub „protecție extinsă”, precum și în cazul teritoriului sub ocupație și se stabilesc, totodată, responsabilitățile individuale cu privire la autorii crimelor asupra culturii. Se prevede, în același timp instituirea unui Comitet interguvernamental care va supraveghea punerea în aplicare a Convenției și a celor două Protocoale.

Cel de al doilea Protocol constituind un **tratat internațional multilateral**, semnat la **nivel de stat**, prin care se aduc modificări și completări unui tratat deja ratificat de România, urmează să fie supus Parlamentului, potrivit prevederii art.19 alin.(1) lit.a) din Legea nr.590/2003 privind tratatele, spre a fi ratificat prin lege.

Prin obiectul său, Cel de-al doilea Protocol face parte din categoria legilor organice (sunt stabilite faptele care constituie infracțiuni și trebuie să fie incriminate de către state și se determină jurisdicția penală a statelor - art.15 - 16), iar potrivit art.75 alin.(1) din Constituție, republicată, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

2. La textul proiectului de lege semnalăm următoarele:

a) Potrivit art.22 alin.(4) lit.b) din Legea nr.590/2003 privind tratatele, în cazul unui tratat multilateral, ca element de identificare, figurează și menționarea datei intrării în vigoare a acestuia, precum și locul și data semnării lui de către Partea română. În același timp, nu are nici o relevanță mențiunea despre ratificarea din 1957 a Convenției (fiind vorba de un alt tratat decât cel supus ratificării) și care îngreunează textul.

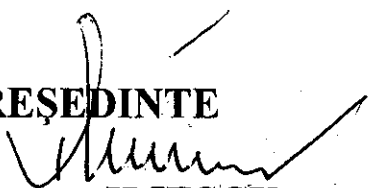
Drept urmare, propunem reformularea **articolului unic**, astfel:

„Se ratifică Cel de al doilea Protocol la Convenția de la Haga din 1954 pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat, adoptat la Haga la 26 martie 1999, intrat în vigoare la 9 martie 2004, semnat de către România la Haga, la 8 noiembrie 1999”.

b) În Capitolul IV din Protocol cu privire la răspunderea penală se prevede că fiecare Parte va adopta măsurile legislative pentru reprimarea faptelor la care se referă (art.21). În conformitate cu prevederile art.22 alin.(6) din Legea nr.590/2003 privind tratatele, în cazul tratatelor ale căror dispoziții implică modificarea sau completarea unor acte normative în vigoare, actul de ratificare va trebui să includă prevederi exprese, cu trimiteri clare, prin care se modifică dispozițiile normative, pentru asigurarea concordanței cadrului legislativ cu prevederile tratatului.

3. În ceea ce privește textul Celui de al doilea Protocol, semnalăm că traducerea în limba română ar trebui verificată, în sensul de a se folosi termenii juridici corespunzători („Faite à la Haye” nu se traduce cu „Încheiat”, când este vorba de un tratat multilateral; în art.6 lit.a) (1), traducerea corectă era „bunul cultural, prin funcția sa, a fost transformat în obiectiv militar”, fiind schimbat sensul prevederii; în

art.2, traducerea corectă era „în ceea ce privește relațiile” ș.a). Totodată, semnalăm că, textul tradus în limba română a actului internațional supus ratificării nu este șampilat pe fiecare pagină, iar pe ultima pagină nu se face atestarea, prin semnătura persoanei autorizate și prin aplicarea ștampilei, a traducerii oficiale și a conformității cu documentul oficial, așa cum se prevede în art.70 alin.(4) din Legea nr.24/2000.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr.

382 / 14.03.2006.